

دار عشق

شمس تبریزی پیام آورالی

نویسنده: ملاحظت اور کمز

Melihat Ürkmez

مترجم: رقیه نظرلوی

Rukiye Nazarlouy

دیارِ عشق

دیارِ عشق

شمس تبریزی پیام آور الہی

ملاحٰت اور کمز

Melahat Ürkmez

مترجم: رقیہ نظرلوی

Rukiye Nazarlouy

نشر گویا

سرشناسه : اورکمز، ملاحت، ۱۹۵۹ - م.

Ürkmez, Melahat, 1959-

عنوان و نام پدیدآور : دیار عشق شمس تبریزی پیام آور الهی /

نویسنده ملاحت اور کمز : مترجم رقیه نظرلوی (روکیه).

مشخصات نشر : تهران : نشر گویا، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری : ۳۱۰ ص؛ ۱۴ × ۲۱ س.م.

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۳۱۲-۰۸۰-۰

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

رده بندی کنگره : PL248

رده بندی دیوبی : ۸۹۴/۳۵۳۳

شماره کتابشناسی ملی : ۸۹۵۲۲۴

اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیپا

نشر گویا

خیابان کریم خان زند، رویروی ایرانشهر، پلاک ۸۹

تلفن : ۸۸۳۱۳۴۳۱ - ۸۸۸۲۸۸۸۴

www.gooyabooks.com info@gooypub.com

 gooya.publication
gooyabookstore

دیار عشق

ملاحت اور کمز

مترجم : رقیه نظرلوی (روکیه)

نگارگری روی جلد : استاد محمد باقر آقامیری

طراح جلد : محسن سید محمودی • ویراستار : بینا دارابی

چاپ نخست : ۱۴۰۱ • تیراژ : ۵۰۰ نسخه

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۳۱۲-۰۸۰-۰

چاپ : خانه‌ی فرهنگ و هنر گویا

حق چاپ و انتشار کلیه‌ی مطالب محفوظ است.

هرگونه اقتباس و استفاده از مطالب منوط به دریافت اجازه از ناشر است.

فهرست مطالب

۹	بیوگرافی نویسنده .....
۱۵	مقدمه .....
۱۹	سخن ناپ دل .....
۲۷	فصل اول: سمیرا و شمس .....
۳۳	تصاویر حکشده بر خاطرات .....
۵۸	فریاد سمیرا .....
۶۴	همراه با او اما با حسرت .....
۶۸	هنگام قدم زدن در خاطرات .....
۹۳	دوست و حُزن در رفیا (خواب) .....
۹۵	شرابِ نَيَضِنْ بغداد (شراب خرما) .....
۹۸	وقتِ رفتن به دیارِ عشق .....
۱۰۰	آنکه در را می کوبد کیست؟ .....
۱۰۳	سمیرا دیوانه وار گرفتار شمس شده بود .....
۱۰۷	فصل دوم: برخورد با عشق .....
۱۰۹	با زبانِ دل .....
۱۱۴	سرخوشی و مستی اولین خلوت .....
۱۱۷	فقط سلطان ولد .....
۱۱۹	دفتر خاطرات (دفتر یادداشت روزانه) .....
۱۲۰	کَرَایِ دلشکسته .....
۱۲۴	نامیدی سمیرا .....
۱۲۶	با وجود ترس از مغولان .....
۱۲۸	پاپوش‌های نعلیِ محملي .....
۱۳۱	دنیای درونِ شکافِ جاکلیدی .....
۱۳۸	چشمهاي پازارجي پامير .....

فهرست مطالب

۱۴۰	کتاب‌های ممنوع شده
۱۴۳	افراد خام (نادانان)
۱۴۶	شمس، کیمیا، کرآ و علاءالدین چلبی
۱۵۰	باز عشق! باز عشق! باز عشق!
۱۵۳	فریادها را بُکشیم
۱۵۶	کیمیا در خواب علاءالدین
۱۵۷	در میان خلق
۱۵۸	رباب سمیرا تَنْ گویان می‌نوخت
۱۶۲	بالاترین کنج مجلس
۱۶۸	تیرهایی که از حلقة تَنْ می‌گذشت
۱۷۰	وصال سمیرای شیرازی
۱۷۲	کرامت‌های پنهان
۱۷۵	گوکچه چیچک
۱۷۷	حمیراهای سفید و صورتی
۱۸۰	سخت‌ترین و آخرین امتحان
۱۸۳	جام شراب
۱۸۶	در خانقه وزیر
۱۹۱	صفت تواضع
۱۹۷	اولین جدایی
۲۰۱	دفتر خاطرات
۲۰۲	نامه‌های بی‌جواب
۲۰۵	پشیمانی‌ها
۲۰۷	دفتر خاطرات
۲۰۸	اسبسواری که به سرعت نزدیک می‌شد
۲۱۳	شمس در خانقه شام
۲۱۵	بیابان‌ها، کوه‌ها و صخره‌های سارپ و صعب‌العبور
۲۱۶	دومین وصال
۲۱۹	فصل سوم: کیمیا خاتون
۲۲۴	دفتر خاطرات
۲۲۷	کیمیا خاتون و شمس

فهرست مطالب

۲۳۳.....	گناه آن انگشتان زیبا چیست؟.....
۲۳۵.....	کیمیا، کیمیا مالِ من است!.....
۲۴۱.....	عفیف و پاک نیستم .....
۲۴۳.....	کیمیا خاتون در لباسی عروسی (بیندالی).....
۲۴۵.....	خارهای کلمات (تیغهای واژگان).....
۲۵۰.....	علاءالدین چلبی با افراد خام و نادان .....
۲۵۱.....	وقتی کیمیا خاتون را نیافت.....
۲۵۳.....	کوڑکی که کیمیا را پژمرد.....
۲۵۸.....	بلبل کوچکی که پرکشید و رفت.....
۲۵۹.....	وظیفه رسالت الهی .....
۲۶۳.....	بلبل کوچک دیگر نیز پر کشید و رفت.....
۲۶۸.....	بلبل های خاموش .....
۲۷۰.....	دفتر خاطرات .....
۲۷۱.....	خیال شمس .....
۲۷۳.....	شعله‌ای از آتش جدایی .....
۲۷۸.....	کدام زبان .....
۲۸۳.....	لباس ماتم .....
۲۸۷.....	رسام گرجی خاتون .....
۲۸۹.....	زنِ کرمانه جی (صاحب خانه فساد) .....
۲۹۴.....	زلفِ سیاه شام .....
۲۹۶.....	مدرسه حالویه (حلویه) .....
۲۹۸.....	دفتر خاطرات .....
۲۹۹.....	آینهٔ فلزی .....
۳۰۷.....	دربارهٔ دیار عشق .....
۳۰۹.....	منابع .....

بیوگرافی نویسنده

ملاحت اورکمز^۱ در سال ۱۹۵۹ در «حدیم قونیه» متولد شد. وی دوره تربیت معلم زبان ترکی را در دانشکده «احمد کش اوغلو» از دانشگاه «نجم الدین آربکان» و در دانشکده روابط عمومی نیز از دانشگاه «آنادولو» فارغ التحصیل شد. او در حال حاضر در رشته فلسفه در دانشگاه استانبول مشغول به تحصیل است.

وی مدتی در بانک خلق (Halk) ترکیه مشغول به کار بود، بعد از آن در مدارس دولتی به عنوان معلم زبان و ادبیات ترکی به تدریس پرداخت. بین سال های ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۴ با عنوان ستون نویس در روزنامه پستی قونیه خدمت کرد، سپس به مصاحبه و تصحیح اخبار پرداخت و صفحه فرهنگ و هنر را تنظیم کرد. او کنفرانس ها و سفرهای داخلی و بین المللی خود را به عنوان «صفحه سفر»^۲ منتشر و آن را با عموم به اشتراک گذاشت.

به مدت سیزده سال در شبکه های تلویزیونی "San TV" برنامه اقلیم فرهنگ^۳ در شبکه "TV 42" برنامه «باران فرهنگ»^۴ و در شبکه "kon TV" برنامه «چشمۀ فرهنگ»^۵ و «سال های زندگی»^۶ را تهیه و ارائه داد.

1. Melahat Ürkmez

2. Gezi Sayfasi

3. Kültür iklimi

4. Kultur Yağmuru

5. Kültür Pınarı

6. YAŞANMIŞ Yıllar

رمان وی با عنوان مولانا در باغچه دل اولین رمان با موضوع مولانا در دنیا است که به زبان ژاپنی ترجمه شده است. به همین مناسبت تقدیرنامه تشکر سفیر ژاپن را دریافت کرد. ترجمه ژاپنی همین رمان توسط اتحادیه دموکرات‌های ترک اروپا^۱ (UETD) در سال ۲۰۰۸ منتشر شد.

کتاب تحقیقات شمس تبریزی که برای بیست و دومین بار به چاپ رسید توسط بسیاری از دانشگاهیان و نویسندهای بعنوان نخستین کتاب تحقیقاتی که در حوزه خود تألیف شده بود مورد استفاده قرار گرفت. همان کتاب را توسط آهنگساز بین‌المللی «جان آتیلا»^۲ در سال ۲۰۱۶ با نام «شمس‌رومی»^۳ به شکل آلبوم در سی‌دی و پلاک (صفحة گرام) تهیه و منتشر شد. و در بخش تحقیقات، کتاب وی با نام «راز عشق و تکامل و ادغام نهایی در مولانا» به عنوان کتاب مرجع در دانشگاه سلجوک خوانده شد.

رمان وی با عنوان «دیار عشق»^۴ به سه زبان فلامینگ (هلندی)، انگلیسی و فارسی ترجمه شده است. همچنین رمان کاتب عشق^۵ که ادامه رمان دیار عشق است و محتوی آن در مورد «دوران نگارش مشنوی» است به عنوان اولین رمان در دنیا شناخته شد.

کتاب داستانی اودلک موسی^۶ کتابی است با محتوای داستان‌های جمع‌آوری شده برنده جوایز.

رمان تاریخی با نام خادمی/ عالمی از دوران لاله^۷ اولین رمانی است که درباره «ابوسعید الخادمی» نوشته شده است.

آثار وی دیار عشق/ مولانا در باغچه دل/ اودلک موسی از طرف دانشگاه نجم الدین آربکان در کتابخانه صوتی دیجیتال (Unikop) به شکل کتاب

1. Union of European Turkish Democrats

2. Can Atilla

3. Şems-i Rumi

4. Diyar- Aşk

5. Aşk Katibi

6. Ödlek Musa

7. Lâle Devri'nden Bir Âlim /Hadimi

صوتی صدایگذاری شده و در موسیقی بنیاد بین‌المللی مولانا به مدت ۲ سال با عنوان تک‌نوازی و کُر جای گرفت.

وی عضو هیئت مدیره اتحادیه نویسندگان ترکیه (TYB) شعبه قونیه، عضو هیئت مدیره و نائب رئیس انجمن صنفی SELSİAD، کارفرمایان و صاحبان صنعت سلجوقلو Selcuklu قونیه، عضو هیئت افتخاری انجمن فکری و هنری HADIM KÜLDER است. عضو هیئت امنای YEBAV و عضوی از جوايز:

جوايز:

۱. جایزة اول، جایزة بزرگ رمان تاریخی بین‌المللی در ۲۶ نوامبر سال ۲۰۱۵، که توسط ستاد مرکزی اتحادیه نویسندگان ترکیه (TYB) اهداء شد.
۲. جایزة دوم شعبه فرهنگ و هنر تلویزیون، در سال ۲۰۱۰ در مراسم «جایز دستاورد روزنامه‌نگاری سنتی توسط انجمن روزنامه‌نگاران قونیه اهدا شد.»
۳. رمان او به نام مولانا در باغچه دل^۱ در سال ۲۰۰۴ برای مدیریت اداره فرهنگ و گردشگری استان قونیه از بین کتاب‌هایی که توسط TYB انتشار یافت در بین ۶ کتابی که جایزه کسب کرد، جای گرفت.
۴. جایزة تشویق و تقدیر مسابقة داستان Ömer Seyfettin در سال ۲۰۰۳، اولین داستان با نام "Buzkaşı" در مسابقه‌ای که به طور مشترک توسط وزارت فرهنگ و بنیاد ادبیات ترکیه برگزار شد، اهدا و به صورت کتاب منتشر شد.
۵. در اولین مسابقة رمان‌ها در سال ۲۰۰۳، رُمان او با عنوان نفس کلمات / از آته‌ئیسم تا خدا^۲ توسط انتشارات بیان Beyan به عنوان بهترین رمان خواندنی انتخاب شد.

1. Gönül Bahcesinde Mevlana

2. Sözcüklerin Nefesinde Ateizmden Allah'a

۶. تهیه و اجرای برنامه‌های تلویزیونی، کتاب‌های انتشار یافته و مقالات ارائه داده شده‌وی، سهم بسزایی در زمینه «فرهنگ قوئیه» داشت و به این دلیل از مؤسسات رسمی مختلف و سازمان‌های غیردولتی جوایز و لوح‌های بسیاری دریافت کرد.

کتاب‌های منتشر شده:

۱. در نفس کلمات (رمان)^۱
۲. مولانا در باغچه دل (رمان، چاپ ششم)^۲
۳. راز عشق و تکامل و ادغام نهایی در مولانا (تحقيق، چاپ سوم)^۳
۴. شمس تبریزی (تحقيق-چاپ ۲۲)^۴
۵. دیار عشق (رمان، چاپ دوم)^۵
۶. کاتب عشق (رمان)^۶
۷. اودلک موسی (داستان‌های برنده جایزه)^۷
۸. خادمی / دانشمندی از دوران لاله (رمان)^۸

سناریوهای به صحنه درآمده:

۱. یا شهید می‌شوم یا قاضی آنتابی ام^۹، موسیقی رسیتال، در تاریخ ۶ ام فوریه سال ۲۰۲۰، زیر نظر و حمایت ریاست جمهوری و با همکاری آکادمی کارگاه‌های فرهنگ و هنر سنتی آنadolو (GAKSA) به صحنه

1. Sözcüklerin Nefesinde
2. Gönül Bahcesinde Mevlana
3. Mevlana'da Aşk Sırı ve Nihai Bütünleşme
4. Şems-i Tebrîzî
5. Diyar-i Aşk
6. Aşkın Katibi
7. Ödlek Musa
8. Lâle Devri'nden Bir Âlim /Hadimi
9. Ya Şehit Olur Ya Gazi Anteplim

رفت این اثر را «ایشین فیرات»^۱ به صحنه برد و با کارگردانی «ولکان آتش»^۲ و آهنگسازی جان آتیلا ساخته و اجرا شد.

۲. موسیقی رسیتال با نام «امانت مقدسه» در تاریخ ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۹ با تهیه‌کنندگی شهرداری کلان‌شهر قاضی انتاب و به سرپرستی «ایشین فیرات» روی صحنه رفت.

بخشی از مقالات منتشر شده ملاحظت اورکمز:

۱. قونیه و مولانا، قرن میزدهم در رمان‌های من، سومین مجموعه مقالات سمپوزیم تاریخی بین‌المللی و آگاهی‌سازی ضیافت اطلاعات تاریخ در رمان، ص ۳۴۲-۳۳۴، اتحادیه نویسندهان ترکیه، ۲۷-۲۹ نوامبر ۲۰۱۵ در آنکارا.
۲. zaviye، تشکیلات Ahilik در قونیه و خانه‌های زاویه . ص ۱۱۱-۱۲۵، x۱۷۰ با شمارش خاص.
۳. «یونس امره، متصوف بزرگ در ترکیه»^۳، مجله تحقیقات آکادمیک تمدن ترکی اسلامی، ص ۶، ص ۱۶۱-۱۸۱، ۲۰۰۸.
۴. «رونداشد فکری جمیل مریبع»^۴ سومین مقالات روزهای بین‌المللی هنر و ادبیات و فرهنگ آنتاکیا، "Antiochia Orontes"، ص ۵۵-۴۷، وزارت فرهنگ و جهانگردی و TYS آلن-آنتاکیا، انجمان فرهنگ بُردار و آکادمی بین‌المللی علوم، ۳۰ آوریل، ۴ می سال ۲۰۰۸.
۵. "Ah skal Korkut Ana" داستان‌هایی در یاد تاریک بوقورا^۵، ص ۱۵۷-۱۶۴ - شهرداری آک شهیر، فوریه ۲۰۰۸.

1. *Işin Fırat*

2. *Volkan Ateş*

3. *Büyük Türk mutasavvifi Yunus Emre*

4. *cemil Meriç'in Fikri Gelişim surci*

5. *Tarık Buğra Anısına Hikayeler*

۶. مقالات مختلف در دانرهالمعارف قونیه^۱ در شهرداری کلان شهر قونیه.
۷. شهرداری کاراتای، مقالات مختلف «کتاب کاراتای»
۸. بیش از دو هزار ستون، شعر، مقاله، سفرنامه و داستان در روزنامه‌ها و مجلات مختلف منتشر شده است.

مقالات دانشگاهی منتشر شده، دانرهالمعارف وغیره درباره نویسنده:

۱. درباره ملاحت اورکمز، با ویژه‌نامه در دو بخش مجلزا، دانرهالمعارف تحقیقات آکادمیک ج ۱۶، ص ۱۰، ۳۰ مارس ۲۰۱۶ ج ۱۶، ص ۱۱، تاریخ ۶ آوریل ۲۰۱۶ قونیه
۲. آلتین تاش، شیما نور، ملاحت اورکمز، خادمی/دانشمندی از دوران لاله^۲، مجله تحقیقات اجتماعی کاراتای، ص ۳، ۳۰۵-۳۱۰، دانشگاه کاراتای KTO، دانشکده علوم اجتماعی و انسانی، پاییز ۲۰۱۹.
۳. در دانشگاهها و بخش‌های مختلف، مقالاتی در مورد کتاب‌های وی منتشر شده است.
۴. در بسیاری از روزنامه‌ها و مجلات ملی و محلی، مصاحبه‌هایی با وی انجام و منتشر شد.

---

1. Konya Ansiklopedisi

2. Melahat Ürkmez. Lâle Devri'nden Bir Âlim /Hadimi

مقدمه

دیدار و آشنایی خود با حضرت مولانا را، نقطه عطف زندگی ام می‌دانم و همواره شکر آن را به جا می‌آورم. همان طور که «یک متن، متن دیگری را می‌خواند» یعنی متنی کامل‌کننده متنی دیگر است، «یک دیدار نیز دیدار و آشنایی دیگری را به همراه دارد.» از آغاز سفر درونی ام با حضرت مولانا، هنگامی که در ساحل این عشق باورنکردنی و گیج‌کننده در گشت و گذار بودم، مُدام با حضرت شمس تبریزی روبرو می‌شدم. یکی دانمَا دیگری را تداعی می‌کرد و همواره یکی، دیگری را صدا می‌زد. لحظه‌ای فرارسید، یکی به دیگری تبدیل شد و لحظه‌ای بعد، دیگری به یکی تبدیل شد و چنان لحظه‌ای فرارسید که در آبشارِ باشکوه شمس، در فریادهای وجود آن، نقطه‌ای کوچک شده و ناپدید شدم و هرچه ناپدید و محو می‌شدم نفس‌های تازه‌تری می‌گرفتم و هرچه نفس‌نم تازه می‌شد افزون‌تر شدنم را حسن می‌کردم...

در هر صورت، همیشه آسرار را نمی‌توان، سطر به سطر نقل کردد... آن زمان که دل در درونِ خود به جوش و خروش می‌آید، فوران می‌کند و دوباره برمی‌گردد، به جای خود فرومی‌ریزد و زبان بدن می‌خواهد که، آن اشتیاق را در کلام، قلم و کاغذ بریزید و جاری کنند...

اما زبان ادب به آن راه نمی‌دهد و به زبانِ تن می‌گوید؛ «حدّ و حدود خود را بدان!» و اجازه داده نمی‌شود، زبان نمی‌تواند با کلام جاری شود، قلم

نمی‌تواند بنویسد و لحظه‌ای می‌آید که نشتهای ریز و کوچک شروع به خونریزی می‌کند و در نوک قلم می‌سوزد و به جای خود می‌ماند... آن هنگام قلم را در دست می‌گیرید و سعی می‌کنید آن نشتهای ریز را بر روی کاغذ سفید بربیزید و آن زمان است که شما می‌گویید: «برای همیشه متشرکرم.» و از صمیم قلب از دوردست‌ها با شنیدنِ صدای سوزناک ریزشِ ظریف آن سرمست می‌شوید و من نیز تمام تلاشم را می‌کردم از فاصله دور، صدای باشکوه آن آبشار را بشنوم و هراندازه از آن صدا را که می‌شنیدم سعی می‌کردم به روی سطراها انتقال بدهم.

البته در نگاشتن و چاپ این رمان، بسیاری از دوستان که نمی‌توانم نام همه آنها را در این متن جای بدهم، با من همکاری صمیمانه‌ای داشتند. من از تک‌تک آنها ممنون و متشرکرم.

علاوه بر آن کتاب دیارِ عشق به سه زبان ترجمه شده است:

به زبان فلامینگ هلندی توسط خانم کارلا لِگِن دیژک Carla Lagendijk

ترجمه و به چاپ رسید.

به زبان انگلیسی توسط خانم اوزگول اُنگل Özgül Öngel ترجمه و به زودی انتشار خواهد یافت و خانم رقیه نظرلوی (روکیه) Rukiye Nazarlouy عزیز و دوست‌داشتنی کتاب دیارِ عشق را به زبان فارسی ترجمه کرده است و اینکه این رمان توسط ایشان به فارسی ترجمه شد برای من افتخار و خرسندی متفاوتی دارد...

با توجه به اینکه شمس تبریزی، در شهر تبریز (ایران) به دنیا آمده و نوشته‌های اسرارانگیز حضرت مولانا به زبان فارسی، آمدنِ نام شهرهایی همچون شیراز و تبریز در رُمان، شیرازی بودن سمیرا قهرمان رُمان و روکیه با آشنا بودن به تمام این موارد توانست با تسلط خود، همه این مباحث را در ترجمه خود به بهترین شکل نشان دهد...

علاوه بر آن، رقیه نظرلوی (روکیه) به کار و تلاشی مهم و بالارزش امضاء زد و آن را به ثبت رساند، همچنین در ترجمه رُمان، همیاری و ارتباط معنوی بالارزش او همواره همراه ما و کتاب بود.

سلام و سپاسمن تقدیم او باد و همچنین هر یک از آن جان‌هایی که در دلم جای بزرگی دارند.

ملاححت اور کمز

Melahat Ürkmez

سخن ناپ دل

آری دیارِ عشق...، همان دیاری که زمین و آسمانش همه مملو از عطر نفس‌های قنوس عشق دوسر، حضرت مولانا و حضرت شمس تبریزی بود که همواره مشام همگان را نوازش می‌دهد و روح‌مان را به سماع دعوت می‌کند.

سفری را که قهرمان داستان، سمیرا بانوی زیبای شیرازی از ایران به دیارِ عشق داشت و مرا نیز در این سفر همراه خود در عالم معنا کشاند و باعث شد بهتر و بیشتر از قبل آن دو روح واحد و آن دو عاشق الهی را بشناسم. حضرت مولانا و حضرت شمس، آن دو تن، صاحب روحی واحد بودند و به راستی یکی دائمًا تداعی دیگری بود. همچنین من در این مدت حکایتی طولانی همراه با آن جان‌های عالم معنا تجربه کردم. نمی‌دانستم به راستی چطور و چگونه همه آن اسرار را به قلم بنگارم اما نگاشتن همه آن تجربه‌ها به وقت و زمانِ معینی بماند...

آشنایی من با کتاب دیار عشق و نویسنده دوست‌داشتی و پر از مهر و محبت، خانم ملاحت اورکمز و دوستانِ در این مسیر، همه و همه از آشنایی و دوستی من با خانم اوزگول انگل آغاز شد. اوزگول، گویا تار و پود این گروه را می‌تند و حلقه‌های این زنجیره الهی را به هم وصل می‌کرد و این جمله اوزگول خطاب به من بود که: «تو آینه من و من آینه تو شدم.» و خدا را هزاران بار شکر برای این دوستی آینه‌وار.

سال‌ها قبل با اصرار وی برای ترجمه فارسی کتاب دیارِ عشق، در این فکر بودم که آیا می‌توانم قلم ترجمه در موضوعِ عشق الهی را به دست بگیرم. آیا حضرت مولانا و شمس این اجازه را به من می‌دهند. خود را در حد و شایسته آن دو مقام والا نمی‌دیدم. اما به دعوت معنوی در تفکرات الهی در بُهت مانده بودم. شرایط فکری و زمانی مناسبی برای تمرکز نداشتم. هرجا و هر زمان به طریقی یا به بهانه‌ای مقابلم، نشانه‌ای نمایان می‌شد و با اینکه هیچ آشنایی قبلی با قهرمانان کتاب نداشتم در خواب و روایا و تفکرات برایم آشکار می‌شد و گفته اوزگول که می‌گفت: «اگر این کتاب را به معنای واقعی و معنوی آن بخوانی و درک کنی دنیایت را تغییر می‌دهد» آری همین طور است، آن دنیای جان و روح را از دنیای هستی جدا می‌کند... آن هنگام است که سبک می‌شوی از درد سنگینی آویزه‌های دنیایی... و تنها و تنها درد شیرین عشق الهی را در باطن خود با خود به همراه خواهی داشت.

آن زمان اهمیتی به این گفته او که؛ «دنیایت را تغییر می‌دهد» ندادم و من در جواب او گفته بودم؛ «من از خردسالی در ایران حضرت مولانا و شمس را می‌شناسم و خوب می‌دانم آنها صاحبان اسرار عشق الهی‌اند.» تا اینکه بعد از گذشت مدت زمانی و اتفاقاتی که پیش آمد، شروع به خواندن کتاب کردم. با اینکه کتاب به شکل زمان از زندگی حضرت مولانا و شمس و بانوی ایرانی نوشته شده است اما من تحت تأثیر جان و روح قلم خانم ملاحظ اور کمز در سفر به دیارِ عشق همراه آنها ماه‌ها زندگی کردم و در جای جای حکایت جواب بسیاری از سؤال‌های بی‌جواب زندگی ام را یافتم و طرز فکر و نگرشم به همه دنیای هستی تغییر کرد و به این فهم رسیدم که دیگر درد دنیا را ندارم، دنیا هیچ است و کار دنیا همه هیچ... هرچند سرنوشت برایم تlux نوشت...

کتاب را شب تا وقت سحر می‌خواندم تا اینکه قلم به دست گرفتم اما

گویا هیچ قدرتی از خود برای تمرکز و ترجمه نداشتم و با نیرویی دیگر شروع
به ترجمه کردم و آن من نبودم...

بارها و بارها به تکرار می‌خواندم و معنای واقعی جملات را حس کرده و
به درک آن می‌رسیدم. اما بهنوبه خود باور دارم که به راستی بایستی این کتاب
در مفهوم معنا خوانده شود نه فقط در مفهوم حکایت و زمان.

شاید بیشتر از ده مرتبه ترجمه خود را خواندم و همچنین نوشته ترکی آن
را. گویا هر بار پیامی دیگر از گفته و سخنان حضرت مولانا و شمس
می‌گرفتم و این چنین بود که بسیار آموختم...

آموختم که در زندگی هر چیزی وقت و زمان معینی دارد و آن وقت و زمان
به اراده و خواست آن محبوب و معشوق الهی مقدار می‌شود و تا اون خواهد
هیچ چیز ممکن نمی‌شود...

آموختم اگر عشقی تن سوز و جانسوز در دنیا تجربه کرده باشی و جانیار
دنیابی تو همان شمس سوزانی باشد که تا بی‌نهایت در جان و روحت با
نقشی ماندگار شعلهور شده و از حسرت دوری اش آرام و قرارت نماند... و
اما، پایان همه آن سوختن‌های از عشق دنیابی برای ساختن جان و روح تو و
رسیلن به عشق الهی است و در نهایت همه این عالم خلاصه شده به
سوختن پروانه به دور شمع.

آموختم هراندازه از خود خویشتست بگذری وفا کنی جفا بیینی، چنانکه
اگر زاده تو، پاره تنت، نیمه جانت که تن و روحت خسته و وابسته اوست تورا
در تلاطم این روزگار در غربتی بی‌باور و تنها در بی‌خبری رهایت کند و با
اشک نگرانی و دل لرزان و همه پریشانی ات یادت نکند و بسوزی از
جستجویش بی‌آنکه نشانی از او بیابی، اما بازهم از جان دل با هر نفس ذکر
کنی؛ خدایا تن و جانش غم مباد. یارب، خار به پایش نرود... آری در
هوایت بی‌قرارم روز و شب، جان مادر بی‌قرارم روز و شب... انتظارم روز و
شب ای بی‌وفا... تا که خاموش شوم من بی‌قرارم روز و شب...

آری آموختم که دنیا همه هیچ است و کار دنیا همه هیچ، دنیا و دنیاییان همه دروغ زیبایی بیش نیست دنیا با همه هیچی اش در همین دنیا باقی می‌ماند و فانی می‌شود و هیچ وفایی ندارد. اما زمانی که پا فراتر از دنیا و وابستگی‌هایش بگذاری دیگر طرز فکر و نگرش و فهم انسان جور دیگر در مفهوم دیگر آسمانی شکل می‌گیرد.

آموختم که اگر من درون را فراموش کنی و در «یک» واحد شوی و همه‌چیزت «او» شود آن زمان است که دارانی و وابستگی‌های دنیا برایت بزرگ جلوه نخواهد کرد.

آموختم که گذر از این گذرگاه دنیا برای تک‌تک انسان‌ها از هر رنگ و نژاد که باشیم یک آزمون الهی است.

آموختم، در این راه عبور، در فرصتی که داریم دلی نرنجانیم و گره کور به دستی نزنیم بلکه دل بجوییم و گره از دستی بگشاییم و چشمی را از اشک نگران پاک کنیم. چون که دنیا و همه هستی اش گذرگاهی بیش نیست. و به راستی آنچه که با ما تا به وصال حق همراه می‌ماند، همان چیزی است که در جان و روح‌مان جای بگیرد و توشۀ دنیای ابدی‌مان شود نه اسباب و زحمات دنیا.

و باز آموختم و شناختم و دانستم...

آموختم، آنچه را که تاکنون نمی‌دانسته‌ام.

شناختم آنها بی را که به حقیقت نشناخته بودم.

دانستم که راه حضرت مولانا و شمس، راه الهی است و سمعانی.

آری، سمع و چرخش آن دو روح بزرگ، نشانی بود برای ما انسان‌ها تا بدانیم سمع، گذشتمن از دنیا و نفس دنیایی و رسیدن به خدا است و سمعان،

سلام و درودی است به محبوب و معشوق پنهان در دل‌های ما.

در پایان برای خوانندگان این کتاب آرزوی حال روحی شیرین در دنیای

معنا را دارم.

بهاء و ارزش این قلم و ترجمة معنوی ام را تقدیم می‌کنم به روح پاک حبیب پیر و پدرم نادر نظرلوی که سال‌ها حسرت دیدارش غم بزرگی را در دلم به جای گذاشت و او را در همان حسرت جدایی از دست دادم. اما با غرق شدن در عالم معنای صاحبان دیوار عشق و با آموختن‌ها و شناختن‌ها و دانستن‌ها توانستم همراه با درد و رنج حسرت او، به این باور برسم که عاقبت خوش همه‌ما، وصال به معشوق الهی است و دیدارمان با رفتگان در وصال «او» میسر می‌شود.

سفر و زندگی در ترکیه و آشنایی با دوستان و کتاب دیوار عشق همه و همه اتفاقی نبود، بلکه تقدیر الهی چنین رقم‌زده بود... و از این جهت بسیار خوشنود و ممنونم. سلام و درودم تقدیم به تمامی دوستان الهی ام، ملاحت اورکمز^۱، اوزگول اُنگل^۲، کارلا لگن دیژک^۳، جانی لندرفس^۴، مصطفی رضا و دیگر دوستان و همچنین از یاری و زحمات دوست عزیز خانم لیلا تختی در تایپ متن کتاب در ایران، ممنون و سپاسگزارم.

جا دارد از استاد گرانقدر جناب محمد باقر آقامیری جهت اثر نفیس ایشان برای طراحی جلد کتاب و همچنین گرافیست طرح، استاد محسن سید موسوی سپاسگزارم.

با درود و سپاس به عشقی که همواره در دل و جان من باقی است.

«یاهو»

(Rukiye)

Roghlyeh Nazarlouy

رقیه نظرلوی

-
1. Melahat Ürkmez
  2. Özgül öngel
  3. Carla Lagendijk
  4. Jeanne Lenders

دیار عشق

دیاری چون عشق است ناش
دیاری چون عشق است را هش
بر آن تم تابه دل آیم به پلیش
یلایم به چشم دروی به خاکش
یا ای دل که من تورا دارم زرا هش
به عشق آن دو قنوس دو سردر خاک پاکش
که تا چون دل برآرم من به کاکش
دمی آسوده با ساز ربابم بنالم من از این دلغ فراقش
که طاوس و صالش به مصل «هو» بربند پرهاي بي مشاش
بر اين گردون متي چون تو اي «ياهو»
سمازن را به سراج چادرم تابه عرش هفت آسمانت
چو صيس و محمد تابه محمدی
به عشق خود، به مولا و به شمشت
بکرداش... بکرداش...
به دکر هو... هو ما پکرخانش... پکرخانش...
که اين ضل بي و مصل باشد رسم و فاي روزگارش...

«ياهو»

(Rukiye) رقیه نظرلوی

